

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/78/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917206513
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5917206513.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Meštríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: Mgr. G. T., rod. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., Y. XXX, zastúpenej Mgr. Ivetou Žerebákovou, advokátkou, nám. A. Z. XX, Y., proti žalovanému: Mgr. Q. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. W. XXX, prechodne E. D. X., V., zastúpenému JUDr. Alanom Zvarom, advokátom so sídlom B. S., W. X/A, o vyporiadanie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov po rozvode manželstva, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 5C/49/2017-1096 zo dňa 21. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok vyporiadal bezpodielového spoluvlastníctvo manželov (ďalej už len „BSM“) tak, že z vecí patriacich do BSM prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného hodnotu motorového vozidla Škoda Superb EVČ VK768BR s príslušenstvom v sume 7 733,- eur, hodnotu zbraní v sume 1 254,50 eur, hodnotu rybárskeho náčinia v sume 135,- eur, zväračku s prilbou v hodnote 200,- eur, televízny prijímač Samsung v hodnote 50,- eur, hodnotu prostriedkov použitých na splatenie pôžičky matke žalovaného v sume 14 500,- eur, zostatok na sporiacom účte v sume 524,37 eur a zostatok na bežnom účte v sume 187,09 eur. Všetko v celkovej hodnote 24 583,96 eur. Žalovaného zároveň zaviazal vyplatiť žalobkyni na úplné vyporiadanie BSM sumu 12 291,98 eur do 60 dní od právoplatnosti rozsudku a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 143, § 148 ods. 1, § 150 Občianskeho zákonníka, pričom prihliadol na výsledky vykonaného dokazovania a zohľadnil, čo zo spoločného majetku bolo použité - vynaložené na osobný majetok toho ktorého z manželov a naopak čo vynaložil ten ktorý manžel zo svojho majetku na spoločný majetok. pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z ust. § 255 ods. 2 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania, keďže každá zo strán mala v konaní len čiastočný úspech.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žalobkyňa. Žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a uhradiť jej na vyrovnanie podielu sumu vo výške 50 786,44 eur do 60 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň nahradiť jej trovy konania vo výške zaplatených preddavkov na znalečné trovy vo výške 498,87 eur v tej istej lehote, alternatívne žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie podľa jej názoru nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie, čo napokon viedlo i k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci samej. V prvom rade z jeho rozhodnutia nie je zrejmé, z akého dôvodu ustálil hodnotu osobného motorového vozidla Škoda Superb na sumu 7 733,-

eur, keď táto suma podľa znaleckého posudku predstavovala 14 598,- eur. Tu nesprávne vyhodnotil svedeckú výpoveď starkej žalovaného A. T., ako i matky S. T., lebo z ich výpovede nemohli vyplynúť investície vo výške 7 000,- eur. Starká uviedla, že dala svojmu synovi 3 500,- eur a ten mal rozdeliť peniaze na polovice, teda každému synovi po 1 750,- eur. Teda suma 3 500,- eur v apríli 2013 a 3 500,- eur v septembri 2014 nemohli byť darované peniaze, lebo takú hotovosť nikdy otec žalovaného neobdržal. Nesprávne súd vyhodnotil i dôkazy ohľadom úspor vo výške 63 600,- eur, keď žalovaný nevysvetlil jednotlivé výbery a nedoložil ako s jednotlivými výbermi z účtu nakladal, pričom tieto výbery boli uskutočňované bez súhlasu žalobkyne, a teda ich použil výlučne pre svoju potrebu. V dôvodoch odvolania špecifikovala náklady spojené s dovolenkami, ako i vklady na účte. K pochybeniu zo strany súdu došlo i v tom, keď konštatoval splatenie pôžičky - dlhu Q. T., lebo tento v skutočnosti svoj dlh voči účastníkom neuhradil a ako vyplynulo z výpisu z účtu, mal uhradiť len sumu 8 120,20 eur, pričom zo strany žalovaného bolo na pôžičku Q. T. uhradených 14 644,13 eur.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom v ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s podrobnými dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľky neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia.

6. Hodnotu osobného motorového vozidla Škoda Superb súd prvej inštancie ustálil spôsobom, keď prihliadol na vynaložené výlučné prostriedky žalovaného, tak ako to zdôvodnil v bode 14. dôvodov. Podľa výpovede svedkyne A. T., tieto finančné prostriedky, ktoré nadobudla z predaja svojich nehnuteľností, rozdelila tým spôsobom, že otcovi žalovaného darovala sumu 7 000,- eur (nie ako tvrdila žalobkyňa 3 500,- eur) a tento mal následne túto sumu rozdeliť svojim synom, teda aj žalovanému každému po 3 500,- eur. Na sporiaci účet žalovaného bola dňa 02. 04. 2013 poukázaná suma 3 500,- eur od S. T., a teda súd prvej inštancie postupoval správne, keď konštatoval vynaložené prostriedky na zakúpenie tohto vozidla vo výške 7 000,- eur.

7. Správne postupoval súd i pri vyhodnotení námietky žalobkyne týkajúcej sa úspor na účte, s ktorými nakladal počas trvania manželstva žalovaný. Svoje úvahy vyhodnotil v bodoch 31. až 33. dôvodov napadnutého rozsudku, keď konštatoval, že sa jednalo o spotrebované prostriedky. Ak žalobkyňa tvrdila, že žalovaný mal použiť tieto prostriedky výlučne pre svoju potrebu, bolo na nej, aby tieto skutočnosti jednoznačne preukázala a v tomto smere neuniesla i podľa názoru odvolacieho súdu dôkazné bremeno. Samotná skutočnosť, že v priebehu rokov 2009 až do rozvodu manželstva žalovaný vykonával transakcie na účte, ešte nemožno vyvodiť, že tieto finančné prostriedky využil výlučne pre svoju potrebu, tak ako to napokon správne konštatuje i súd prvej inštancie v bode 31. dôvodov napadnutého rozsudku. Ak totiž žalobkyňa v minulosti nenamietala nakladanie s finančnými prostriedkami a v priebehu konania nekonkretizovala, na čo konkrétne mali byť tieto finančné prostriedky použité, neostávalo súdu prvej inštancie iné, než vyhodnotiť tieto finančné prostriedky ako spotrebované v priebehu trvania manželstva.

8. Odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na námietku žalobkyne týkajúcu sa splatenia, resp. nesplatenia dlhu zo strany brata žalovaného Q. T., lebo tu opätovne žalobkyňa okrem vlastného tvrdenia poukazovala len na výpis z účtu žalovaného, oproti čomu bolo tvrdenie samotného žalovaného v tom, že dlh bol splatený pred zánikom BSM. Keďže jednoznačným spôsobom nebola preukázaná existencia pohľadávky voči bratovi žalovaného, nemohol ani súd prvej inštancie túto pohľadávku vyporiadať, a preto odvolací súd, tak ako je už i vyššie uvedené, napadnutý rozsudok ako vecne správny vo veci samej potvrdil.

9. Správne postupoval prvoinštančný súd i pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, keď s prihliadnutím na výsledok konania žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

10. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania, aj keď mal v odvolacom konaní úspech, lebo mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).